

Slovenski Dom.

Napredno kmetско glasilo.

Izhaja vsako soboto in velja za vse leto za Avstro-Ogrsko 3 krone, za Nemčijo in druge dežele 4 krone, za Ameriko 1 dolar.

Posamezne številke veljajo 10 vinarjev.

Za oznanila se računa: trisopna petit-vrsta 14 vin., vsa stran 48 K, pol strani 24 K, četrt strani 12 K, osmina strani 6 K. Pri vseletni inserciji primeren popust.

Dopisi se naj frankirajo in pošiljajo na uredništvo »Slovenskega Doma« v Ljubljani, Knafova ulica št. 5. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina in oglasi se naj pošiljajo na upravnništvo »Slov. Doma« v Ljubljani.

Kaj naj naši kmetovalci pričakujejo od svojih klerikalnih zastopnikov?

V zadnji številki smo navedli zahteve čeških kmetovalcev, povedali smo pa tudi, da so njihovi voditelji, njihovi deželni in državni poslanci z njimi ene misli. Kako pa je pri nas? Naš kmet ima iste potrebe, iste zahteve, kakor češki kmet. Še več, naš kmetovalec je napram češkemu kmetu mnogo na slabšem, ker ni tako napreden in tako izobražen. Ta okoliščina tudi povzroča, da si češki kmetovalec ne voli takih poslancev, ki bi ga le za nos vodili in ničesar ne delali, temveč vedno in povsod iskali svojih strankarskih koristi — kakor to delajo klerikalni zastopniki naših kmetovalcev.

Eno glavnih vprašanj, s katerim se bavi dananimes vsak kmetovalec, je **pomanjkanje krme**. Letonšje leto je bilo tako suho, da občutimo vsepovsod veliko pomanjkanje krme in to ne samo pri prašičjereji, temveč tudi pri govedoreji. Seveda ne smemo prezreti, da je bila prva košnja naravnost bogata, dočim je bila pa druga in tretja popolnoma za nič. In »Domoljub« sam priznava: »Poletna suša je kmetom domala po celi državi vzela otavo, marsikje so se posušile korenine, da tudi drugo leto ni pričakovati krme. — Krompirja ni, ne zelja, ne repe, ne pese, ne detelje. S strahom vidi kmet, da ne bo mogel prerediti svoje živine.«

Kdor bere ta odstavek, mora priti do prepričanja, da bodo klerikalni voditelji z vsemi silami delali na to, da se odpomore temu pomanjkanju, da bodo dali na razpolaganje deželna sredstva in da bodo pritiskali na državo, da pomaga. In če kdo čita njihove časopise in posluša njihove besede, bo tudi slišal zvoniti take in enake predloge. **Kdor pa pogleda njihova dejanja, se mora prepričati ravno o nasprotnem.**

Klerikalci so namreč sami priznali, da se je njihova »Gospodarska Zveza« za-

vezala, da nakupi tisoč vagonov sena in ga pošlje izven kranjske dežele. To klerikalno gospodarsko društvo torej izvažajo naše dežele, kjer preti največje pomanjkanje krme, seno. **S tem povzroča še večje pomanjkanje krme!**

In zdaj vprašamo: Kako se strinjajo besede naših klerikalcev z njihovimi dejanji? Ali niso ravno klerikalci tisti, ki uničujejo naš kmetški stan, ki uničujejo njegovo živinorejo? Ali ne silijo ravno naši klerikalci našega kmetovalca do tega, da poproda svojo živino, ker je ne more rediti vsled pomanjkanja krme, ki jo je klerikalna »Gospodarska Zveza« izvozila iz dežele.

Našemu kmetovalcu s tem še ni pomagano, če se vpije, da hočejo naprednjaki uničiti našega kmetovalca. Treba je dejanj!

Dejanja pa kažejo, da klerikalcem ne gre za našega kmetovalca, temveč za njihove lastne koristi. Slučaj, ki smo ga navedli, ni edini — vse klerikalno delovanje je podobno temu slučaju. In mi le obžalujemo one zapeljane kmetovalce, ki kar nočejo izpregledati in ki so še vedno vprežna živina v klerikalnem vozu, na katerem se brezdelno, z rejenimi trebui in polnimi žepi vozijo razni klerikalni velikaši.

Prišel bo pa čas, ko bo tudi ta kmetovalec izpregledal, toda takrat bo teklo skozi njegovo streho, če jo bo sploh še imel. Zgodilo se pa morda bo, da bodo iz zidovja, med katerim zdaj biva naš kmet, sezidali velika in bogata župnišča, dragocene cerkve in nepotrebne društvene domove. Naš kmet bo pa iskal prostora, kamor bi položil svojo glavo.

Zatorej pa, možje — kmetovalci, vzdramite se! Nihče vas ne sili v to ali ono obstoječo stranko — postavite se na lastne noge, organizirajte se kot kmetovalci in izpulite izmed svojih vrst ono ljuliko, ki so jo zasejali klerikalci med vas.

Po občinskih volitvah v Škocijanu.

Naše občinske volitve so se 18. in 19. septembra izvršile s popolno zmago narodno-napredne stranke. Udeležba je bila od strani volilcev polnoštevilna. Volitve so se vršile popolnoma mirno, le Toneta smo imeli čast videti, kako se je podil za volilci in jim vsiljeval (tudi mrtvih) pooblastila. Skrutinij, ki je bil končan šele dne 23. septembra, je natančno pokazal moč napredne stranke.

Napredna stranka je dobila trikrat toliko glasov kot klerikalna.

Veliko glasov pa je bilo razbitih, ker je bilo do 80 kondidatov. Temu sijajnemu porazu farovške stranke je bil pač vzrok, da je pretežna večina, ki se je smatrala od obeh strani za klerikalno, brezpogojno **volila napredno listo**. Kajti dobi se pri nas volilce, ki se ne upajo javno nastopiti proti farovski komandi, boječ se, da se zameri »gospodu«, čeprav je prepričan, da zadnji nima prav.

Neprijetno je dirnula naše črne rimske može vest, da bodo šli naprednjaki pri občinskih volitvah brezpogojno v boj proti dosedanjemu kompromisnemu občinskemu zastopu, v boj za častno zmago, ali časten pogin. Že tedne preje je »zeleni« Tone zabavljaj na vse pretege, nadejajoč se častne blamaže po »Lažiljubu«, čez dosedanje gospodarstvo, akoprav hinavec ve, da je bilo žalibože v prejšnjem zastopu tudi par njegovih kimovcev. Drzne se na tako podel način blatiti zastop ter na ta način metati lastnim pristašem polena pod noge. Sta li — Tone! — gg. Durjava in Činkole sama merodajna faktorja glede občinskih zahtev?!

Vas je strah! Kaj ne?! A vedi gospoda okrog farovža, da vas črne potomce srednjeveških inkvizitorjev ljudstvo do obisti pozna in da ni z vami naš kmet pomedel prvič, a tudi ne zadnjič!

Povejte nam, čemu ste se tolikanj trudili? Za vero!? Kaj ne, jara gopoda!? Dobili bi radi nadvlado nad nesrečnim

slovenskim oratarjem, da bi se tem bolj polnila nenasitna bisaga. Pa najbrže niti ne pomišljate, da mora vsak pritisk roditi odpor, ker ako bi pomišljali na to, bi bili vsaj zmernejši, tako si pa sami kopljete grob!

Tako se je tudi pri nas zgodilo, kar je moralo priti, da je zmagala pravica, da je prišel do polne veljave **kmet** kot sam svoj gospodar in tako bo bodoči občinski odbor popolnoma napreden in na čelu občine bo mož, katerega delo bode posvečeno edino le v korist občine, ne pa zgolj osebnim in interesom.

Tone in Komlančev Jože, sedaj, ko so volitve v kraju za nekaj let, povejta raje, mesto da bi zabavljala čez naprednjake, vašim backom o pohujšljivem početju bratov menihov v Čenstohovem in o njihovih »prijateljicah« — nunah. Povejta jim tudi raje o početju vaših lastnih svetnikov v kaplanijskem brlogu pohujšanja. O zapeljevanju omoženih in neomoženih žensk ter o »vzornih« Čukih in Marijinih devicah se da tudi kaj povedati. Gosp. kaplan, vrnite se v hram božji, kamor spadate, in pustite nas naprednjake v miru. **Sejati med ljudi sovraštvo, je delo hudičev, nikakor pa delo božjega namestnika.**

Če hočete žeti vihar, nadaljujte svoje za duhovnika nečastno delo, saj boste odgovor itak enkrat dajali pred bogom — kakor uči vera — če vam tudi ta ni samo komedija?! Imamo sicer še tri božje namestnike, ki so bili vsi, ko so prišli k nam, enaki Tonetu — znali so se zatajevati, ako prav le prisiljeno, z jasnim namenom, udariti svoje verne ovčice s slepoto. A kmalu so se ljudem odprle oči — a to še pravočasno — pokazali so se v pravi luči.

Umevno je, da se posveten človek umešava v posvetne zadeve. Mi ne odreka mo kot človeku nikomur, tudi ne našim gospodom, pravice, posluževati se in izvrševati svoje državljanske pravice; kot duhovnik pa spada v tiste meje, ki mu jih je začrtal njegov poklic.

Gospoda, le agitirajte tudi v bodoče, če že čutite potrebo, a ne izrabljajte lahkovernosti ljudstva, tistega, ki ni imelo prilike, izobraziti svojega duha, ne ospodbujajte oznanjevalci vere, ljubezni miru in sprave, k sovraštvu brata proti bratu. Delujte s **poštenimi sredstvi** in nihče vam ne bo zameril. Držite se Kristovega nauka — premišlujte njegovo življenje in če boste sledili njegovim vzgledom, smete šele trditi, da ste Kristovi namestniki in kot take vas bo ljudstvo spoštovalo. Pridige pa, kakršne imate vsako nedeljo, posebno v času volilnega boja, vam ne bodo prinesle zaželjenega uspeha. Tako početje odobrava le še kak kimo-vec.

Poslušajte raje naš dober svet, ker sicer bo sledil še marsikak vzgled tistih, ki so, četudi dobri verniki, raje zapustili cerkev, kakor pa poslušali vaše hujskarije.

Vsem tistim pa, ki še niste izprevideli in spoznali osrečevalce — odprite oči — sledite neustrašenim možem, ki so sijajno pomedli s kimovci, da boste kmetje enkrat v svojih stvareh sami gospodarji in zastopniki lastnih teženj.

Ostali pa, ki ste frčali iz občinskega zastopa, zahvalite se gospodom iz farovža, ki ste jim slepo verovali ter vas za uslugo spravili v — penzijo, kamor spadate.

Volitve v Škofji Loki.

Po novem občinskem volilnem redu, ki nam ga je klerikalna deželnozborska večina vsilila, v nadeji, da se ji z njega pomočjo gotovo posreči, zatrete na Kranjskem vsako sled naprednjakov in jim sploh onemogočiti vsako delo v javnih, občinskih korporacijah, se bo, kakor po drugih občinah v naši deželi, morala tudi v našem mestu vršiti čim najprej mogoče volitev občinskega odbora. Kolikor vemo in smo v tem pogledu poučeni, se v naši občini že delajo vse predpriprave za to volitev. Gotovo je torej, da se bodo volilni imeniki do onega časa, ki ga predpisuje novi volilni red, izložili na vpogled vsem občanom. Da se ti imeniki še niso sestavili in ne izložili na vpogled, je vzrok ta, da tudi na naši občini ne morejo delati čudežev. Znano nam je, kako so občine, zlasti mestne, preobložene z vsakovrstnim delom, največ seveda v prenešenem delokrogu. Mi smo prepričani o dobri volji sedanjega občinskega zastopa, zato nam niti na um ne prihaja, da bi mu očitali, da bi le-ta hotel kakorsibodi ovirati ali sploh odlašati volitev, ki se pravzaprav še odlašati ne da. To nam lahko verjame vsakdo. Tudi o tem, da je na naši občini dovolj dela, nam lahko verjame vsakdo, ki količkaj razume, kako se upravljajo občine. Pravzaprav nam pa to tudi lahko verjame oni, sicer neverni Tomažev Pepe, ki baje o polnoči, kadar namreč spi spanje najbolj pravičnega Škofjeločana, igraje stori več kakor vsak drugi grešnik o belem dnevu.

Ko bode torej na naši občini izvršeno vse potrebno delo, se bode tudi morala neutegoma razpisati volitev, ki našo javnost tako zanima. Za to bo že skrbjeno. Ne moremo pa pomagati, da nekaterim našim, kakor videti, zelo skrbnim volilcem, ne gre to v glavo in silijo in drezajo v javnosti in pišejo vse mogoče in nemogoče stvari. Dotičnim bi priporočali, ako nam to dovolijo, vsaj malo več potrpežljivosti, med tem pa naj pridno delajo in agitirajo, da bo izvoljen pameten in delaven občinski odbor brez onih bahačev in kričačev, ki bi se radi prišutili na naši občini s pomočjo farovža samo zato, da bi delali zga- go in glasovali za večje doklade, kakor jih imamo sedaj. Volitev za naš prihodnji občinski zastop ne smemo nikakor pustiti iz vidika. To je res, zato bomo tudi v tem

pogledu storili vse, kar se bo storiti dalo. Priznamo, da je treba voliti v občinski odbor može, ki se tudi kaj razumejo na občinsko gospodarstvo. Ako so naši klerikalci tako srečni, da sami razpolagajo s takimi možmi, naj nam jih imenujejo, da jih bomo vsaj poznali.

Sumljivo je, ker se ravno klerikalcem tako slino cede po občinski upravi. Kako so se za to trudili pri zadnjih občinskih volitvah! Brez dvoma bi bili klerikalci pred vsem skrbeli, da se nam znižajo sedanje občinske doklade. In za nagrado bi bili še dobili škofjeloški meščani novo, krasno župno cerkev, novo cesto na kolodvor za avtomobilski promet, meščansko šolo, železnico skozi Selško in skozi Poljansko dolino in po vrhu vsega tega še nov kamniti most pri Lahu; okoličanski kmetje, ki volijo v mestni zastop, bi pa imeli že regulirano Soro, popravljene podružne cerkve in mežnarije in vse ceste, ki vodijo na polja, v gozdove in v — mesto!

Mi pa stavimo, kar kdo hoče, da bodo klerikalci še vse to obljubovali onim kratkovidnim volilcem, ki jih bodo volili. Klerikalci pa bodo tudi vse svoje obljube natančno izpolnjevali tako, kakor so vajeni, to je, da bodo svoje brumne volilce vlekli, **zraven jih pa slekli do kože!**

Navdušeno so šli naši sosede, kmet-ski zminski občani v volilni boj za svoje samostojne kandidate. Tudi poljanski volilci so se izkazali s svojim možatim nastopom. Kmalu pride vrsta na nas, škofjeloške volilce, in takrat pokažimo celemu svetu, da hočemo iti naprej ali — nazaj!

Politični razgled

Državni zbor.

Državni zbor se sestane dne 5. oktobra na 75dnevno zasedanje in se bo bavil predvsem z draginjo. Vlada se je odločila proti draginja ukreniti sledeče: znižanje tovornih tarifov, zvišanje mesnega uvoza iz Srbije in uvoz argentinskega mesa do konca tega leta. Državni zbor se bo pečal tudi z izboljšanjem uradniških plač.

Češko - nemški sporazum.

Češki deželni zbor, ki do zdaj vsled nagajivosti nemških poslancev ni mogel delovati, že par dni deluje. Zasedanje bo le kratko, ker hočejo samo pripraviti vse za češko - nemški sporazum in pa izboljšati učiteljske plače. V to svrhu bodo delovale tri posebne komisije. Od začetka je bilo precej težko. Češki kmetijski poslanci so zahtevali, naj se deželni zbor peča tudi s podporo zaradi bede. Temu so Nemci nasprotovali. In končno se je vsa stvar izročila deželnemu odboru.

Nižjeavstrijski deželni odbor.

Zasedanje nižjeavstrijskega deželnega zbora je precej burno. Kregajo se kršćan-

ski socijalisti med seboj ter si predbacivajo razne umazanosti. Voditelj dunajskih kršćanskih socijalistov dr. Gessmann je odložil svoj deželnooborniški mandat. Ta mož kar ne more pozabiti poraza, ki ga je doživela njegova stranka na Dunaju.

Tripolitanijska.

Italijani so se začeli resno pripravljati, da zasedejo Tripolitanijsko ter jo s tem odvzamejo Turčiji. Tripolitanijska je precej bogata dežela in jo Italijani potrebujejo za svoje izseljenike. Italijani imajo že zdaj tam jako razvito trgovino. Ker se ne morejo izlepa polastiti te dežele, skušajo to z orožjem. Ponujajo tudi Turčiji veliko odškodnino, toda Turčija noče prodati dežele. In tako zbira Italija v raznih pristaniščih vojake, da pojdejo v Tripolitanijsko. Tudi mornarica je že pripravljena. Vendar pa nekateri še upajo, da se bo spor mirno rešil.

Razgled po Kranjskem

V sredo, dne 4. oktobra, vsi, ki so prejeli vabila, na shod zaupnikov narodno-napredne stranke, ki bo v »Narodnem domu« v Ljubljani. — Če bi kdo vabila slučajno ne prejel, blagovoli naj se pred zborovanjem predstaviti kakemu članu vodstva in vstop se mu bo dovolil.

r Klerikalci že pripravljajo ljudstvo na nove vojaške zahteve. Kakor znano, je bil bivši vojni minister Schönaich nasprotnik prevelikih vojaških bremen in sicer iz enostavnega vzroka, ker bi jih davkoplačevalci pri sedanjih krivičnih porazdelitvah posameznih davkov ne mogli prenašati. Vsled tega svojega naziranja se je tudi zameril gotovim višjim krogom, ki so zelo bojovitega značaja in ki hočejo v oboroževanju konkurirati z največjimi državami, ki imajo kolonije v vseh delih sveta. Ker imajo pa ti krogi v Avstriji velik in deloma odločilen vpliv, je moral baron Schönaich odstopiti in na njegovo mesto je stopil mož, ki je — kakor se trdi — odločen pristaš bojovite struje v avstrijskih višjih krogih. Dr. Ivan Šusteršič se je v zadnjem zasedanju delegacij pokazal kot zvestega zagovornika te struje in je odločno izjavil, da so zahteve barona Schönaicha premajhne in da se naj torej vojaška bremena zvišajo. Temu svojemu naziranju je ostal zvest. In ker zdaj dobro ve, da je na čelu avstro-ogrske vojne uprave mož, ki se bo odločno zavzel za kolikor močnejšo vojaško bremena, je začel kravato slikati politični položaj v Evropi. Avstriji grozi od vseh strani vojna. In zadnji »Domoljub« pravi, da »bo zlasti proti naši državi butnilo na več straneh.« Takoj nato pa »Domoljub« že pripravlja

slovensko javnost na postopanje dr. Šusteršiča v bodočem zasedanju delegacij. Ta klerikalni list namreč pravi: »Zdaj rohneti proti vojaštvu in hujškati ljudi s kanoni, je brezvestno in skrajno pogubno. Bolj kot kdaj nam je treba zdaj smisla za državo in njeno moč.« Ta smisel za državo in njeno moč pa obstoji v tem, da naj naša država izda makari milijarde za nove vojne ladje in kanone. In za vse to bo glasoval dr. Šusteršič kot voditelj tistega ljudstva, ki z obupom gleda v najbližjo bodočnost, ko vsled raznih elementarnih nesreč morda ne bo imelo kruha, da si utolaži glad. Klerikalna stranka pač dobro ve, da ima vojaška stranka v Avstriji prvo in odločujočo besedo.

r Boj gostilnam! Naši klerikalci so zagrizeni sovražniki samostojnega obrtnika. Najbolj v želodeu so jim pa trgovci in gostilničarji po deželi. Zoper to se bojujejo z vsemi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi, in sicer edino iz tega vzroka, ker so trgovci in gostilničarji navadno izobraženi ljudje, ki se ne dajo slepo voditi od napol izobraženih in po raznih duhovskih zavodih posirovelih kaplanov. Ni dovolj, da je klerikalna večina deželnega odbora odkrito nastopila proti »Deželnim zvezi kranjskih gostilničarskih zadrug«, ni dovolj, da so klerikalci s prismojenim in lažnjivim abstinencijskim gibanjem napovedali bojkot gostilničarjem — zdaj so razglasili očiten: **Boj gostilnam!** Zadnji »Domoljub« ga naznanja. Gostilne se mora torej popolnoma uničiti in zatreti. Posebno pa leže v želodeu klerikalcem oni gostilničarji, ki so župani, oziroma svetovalci. »Krčmar — župan, to tudi ne gre!« pravi »Domoljub«. — Zdaj se pa oziroma nekoliko po kranjskih kmetskih občinah. Tri petine teh občin ima klerikalne župane, ki so gostilničarji. Tako naj bo n. pr. klerikalni deželni poslanec Košak že zdaj prepričan, da ne bo nikdar več županoval v Grosuplju in Štemburju v Kandiji, »ker se mora streti vlada gostilničarjev«. Sicer je pa ta boj, ki ga je napovedala klerikalna stranka gostilničarjem, grda ne-hvaležnost, kajti nepobitno dejstvo je, da je več nego polovica vseh plačujočih naročnikov »Slovenca« ravno gostilničarjev, katerim je klerikalna stranka napovedala boj na smrt.

r Veselo poročilo iz Amerike. Podružnici št. 1 sledi podružnica Dunlo, Pa. št. 2. Gosp. Fr. Sakser v Nevem Jorku je nakazal prispevek te podružnice po naročilu g. Iv. Doleza 78 K 10 v. Srčna hvala dobrim rojakom, zbranim v Ciril-Metodovi podružnici št. 2 v Dunlu! — Posojilnica v Šmarju pri Jelšah je darovala Ciril-Metodovi družbi 120 K. Hvala! — Iz neke kazenske poravnave je imela poleg poravnancev tudi Ciril-Metodova družba dobiček: g. dr. Gvidon Sernec, odvetnik v Ormožu, jej je poslal 5 K. G. Rajko Novak, učitelj v Idriji, je poslal 4 K 20 v, nabranih pri veseli odhodnici med nekate-

rimi tovariši. G. notar Anton Carli, prvomestnik Ciril-Metodove podružnice v Žužemberku, je pozdravil veliko skupščino s kronskim desetakom. Hvala!

r Ni dobra tista kava, kateri ni pridružen dober kavni pridatek, kajti ta izboljšuje okus kave, ji daje barvo in prijeten vonj. Kavni pridatek, ki vse to povzročuje v najpopolnejši meri, je Kolinska kavna primes. Ta kavni pridatek v tem nadkrijuje vse druge, pa je vrhu tega še edino pristno domače blago te vrste, kar ga še prav posebno priporoča pri slovenskih gospodinjah, katerim se je že splošno priljubilo. Danes že vse slovenske gospodinje kupujejo samo Kolinsko kavno primes.

Sloveča dunajska bolnica usmiljenih bratov poroča: Pri mnogoštevilnih trdovratnih zaprtjih smo uporabljali naravno Franc Jožefovo grenčico z ugodnim uspehom.

9

Ljubljanska okolica

1 Spodnja Šiška. Pretečeno nedeljo so se pri nas vršile občinske volitve. Narodno-napredna stranka je pri teh volitvah sijajno zmagala in sicer v I. razredu in II. razredu z vsemi svojimi kandidati, v III. pa z enim. Tako ima narodno-napredna stranka 21 občinskih svetovalcev, socialni demokrati pa 9. Socialni demokrati bi ne imeli niti teh, če bi vsi narodno-napredni volilci storili svojo dolžnost, kajti pri šestih kandidatih je bilo le dva, oziroma tri glasove razlike. Iz tega je razvidno, kako važno je, da gre vsak narodno-napredni volilec na volišče. Toda navzlic temu je narodno-napredna stranka lahko ponosna na to zmago, ker je z največjo lahkoto premagala združene socijalne demokrate, Nemce in klerikalce. Klerikalci so se obesili na frak Nemcev — pa so odšli z dolgimi nosovi. Ta volitev je predznamenje, da se ljubljanska okolica probuja in da se bliža čas, ko bo padla ona trdnjava, v kateri se dr. Šusteršič počuti tako varnega. Naj bi misel, ki je tako zmagovito prodrla v Spodnji Šiški, prodrla tudi v ostali ljubljanski okolici. Treba je delati! — Vrlim Šiškarjem pa vsa čast! Pokazali so, kaj se doseže z delom — naj delajo naprej, da strebijo ves plevel!

Dolenjske novice

d Iz Vač. Kakor smo želeli dežja, želimo sedaj lepega vremena, kajti Majdič se nam odkrito smili, ki v takem blatu noč in dan gazi po naši občini. V suhem vremenu je bil vsaj znotraj od vinske in druge alkoholne kapljice moker, sedaj pa je postal že ves tako voden, da smatra vsake svoje sanje za resnico. Čas občinskih volitev se bliža, toda vsa njegova agitacija na prižnici in izven cerkve kaže prokleto žavtovo. Zvečer pridivja domu ves besen in srdit ter kriči nad sestro in materjo, da

se razlega po celem trgu. A pri vsem je še toli domišljav, da išče med šaro svojih podreptnikov svoji gardi primernega župana. Odkrito bodi povedano, da Mrva ne bo prišel nikdar več toli na površje, da bi gospodaril našo občino. Oberfamošter Titus stoji pa že v lastnem gospodarstvu pod ničlo in le vesel naj bo, da mu njegovo kosnato brado ne razbrskamo, kar smo mu že zdavnaj obljubili, a radi žalostnih rodbinskih razmer opustili. Toda če bo dosti silil v ospredje, ne bomo poznali nobenega pardona. Po našem mnenju je med vsemi kandidati, ki jih je izbral Majdič, najbolj sposoben, da bi vladal v črnem tabour, dolgi Gašper iz Preske, kajti tega so pri Bazistu že tako dobro dresirali, da je razumlj ob državnozborskih volitvah prav dobro volilecem glasovnice iz rok trgati. Toda klerikalni sebičnejši poznajo človeka le toliko časa, dokler jim je v korist, kar se je prav jasno pokazalo pri bivšem Marsu iz Klenika. Podpihovali in šuntali so ga na vse načine, da je dvignil svoj denar v »Kmečki hranilnici«, od katerega je pri Osoleli precej zabunkal. Ko pa je prišel v težko zadrego, da je moral iskati posojila, ga pobožni hinavci niso marali več poznati. Znano nam je še več enakih slučajev, katerih pa danes ne bomo navajali. Zatorej, možje volilci, čuvajte pozorno izročene glasovnice, da ne pridejo v grabežljive roke naših nasprotnikov, kateri bodo hodili okrog vas s sladko vabečim smehljajem kakor razkuhan krompir, pozneje pa vam obrnili hrbet. Občinske volitve so torej pred durmi. Dolžnost vsakega zavednega in samostojnega volilca veže, oddati svoj glas možem iz naše srede in o katerih smo prepričani, da bodo delali v prid in prospeh naše občine pošteno in nepristransko. Še enkrat: Pozor pred nasprotniki!

d **Vaške drobtine.** Naša slavna »Čukarija« je napravila v nedeljo, dne 24. septembra izlet k Sv. Heleni. Med potom se jim je polomil voz in tako so bili primorani, neprostoovoljno po Iklinovem travniku telovaditi. Kakor se čuje, je istodnevno deževno vreme na rahlo naruro Klančarjeve mame tako slabo vplivalo, da so si nakopali zelo hud nahod. Druge nesreče menda ni bilo. — Kaplan Majdič se grozno huđuje, če kakšen kužek nanj zalevska. Njegova sestra Urša pa niti ljudi, na lastnem pragu stoječih, ne pusti v miru. Temu se ni čuditi, saj ima katoliško izobraževalno društvo v kaplaniji svoj sedež. — Majdič ima toliko dela in skrbi, da ne ve, kje se ga glava drži. Za v nedeljo, dne 24. septembra je naprosil v Ljubljani govornika, da bi v kaplaniji predaval o živinoreji. Na vse to pa je pozabil ter peljal svojo čukarsko armado k Sv. Heleni. Govornik je prišel, ker pa je videl, da ni nobenega poslušalca, se je vrnil, huđujoč se nad kaplanovo zmešnjavo. — Radi bi vedeli, ako pozna Majdič tistega »žolnirja«, ki je dne 11. junija t. l. iz Slivne 14. julija iz Žapš in 28. julija iz Široke seti po

noči proti Vačam tako navzkriž pot meril, da se je z veliko težavo njegovim pomočnikom komaj posrečilo, spraviti ga v hišo, v kateri je prespal in presanjal klerikalno zmernost. — Majdič je poslal organista na lov v Hotič na pooblastila za župansko volitev. Ker pa je bil ta organist pred nedavnim časom knap na Pruskem, najraje nemško čveka. Tudi pri vojaškem naboru ni hotel slovensko odgovarjati, zato ga tudi Hočani niso razumeli, kaj pravzaprav hoče imeti. Zato ni ničesar opravil. Toda, kaj se Majdič briga za narodnost in Slovanstvo, da je le njegov podreptnik, pa makari če je tudi Malajec, Kitajec ali pa Turčin.

d **Črnomelj.** (Pred občinskimi volitvami.) Naš sedanji g. župan se je neki izrazil, da postane v Črnomlju revolucija, ako ne zmagajo on in njegovi. G. župan najbrže misli, da smo na Pravutini. Bodite brez skrbi, da ne dobite več na svojo stran toliko Črnomalčev, da bi se z njimi upali pokazati svoj značaj. Bili so pač časi, ko so hoteli nekateri prebivalci Črnomlja — nočem reči meščani, na čelu jim Doltar Matija, preprečiti občinsko sejo in g. župan ni hotel, kar bi bila njegova dolžnost, varovati časti odbornikov. — Morda bi še sedaj dobil Doltarja M. za tak posel, a drugih ni več; Črnomalčji sedaj dobro znajo, kje stojijo oni, ki Črnomlju koristijo in kje oni, ki mu škodujejo. Mi smo žalibože preveč prizanesljivi, sicer ne bi taki ljudje kot sta gg. Matija Jože Skubic in Matija Doltar, sploh smeli pri črnomeljskih volitvah nastopati. Menda se razumemo. Da pa bodo znali Črnomalčji razločevati svoje prijatelje od svojih škodljivcev, o tem ni dvoma. Da je g. Matija Jože Skubic županoval v Črnomlju samo v škodo, to je pri nas vsakemu otroku znano. Kakor se po Črnomlju govori, je dobil g. Jože Doltar za svoj, menda vzorni svinjak in hlev od deželnega odbora lepo nagrado, govori se o 8000 K. Mi mu to privoščimo, samo da imamo svoje mnenje, za kaj je ta denar dobil; vsak delavec je pač vreden plačila. Potrebni bi bilo seveda pri nas še več, saj je mnogo revežev, ki imajo slabša stanovanja, kakor bodo imeli konji in ščetinarji g. Doltarja; mnogo bi se jih dobilo, ki bi hoteli še bolj vzorne hleve napraviti, ako bi imeli prej zagotovilo, da jim povrne stroške deželni odbor, ako jim tudi ničesar ne navrže. — Ljudje Črnomalčji, zdramite se in obrnite se na visoki deželni odbor, da vam pomore postaviti nove hiše, ker mnogim že žali bog, lezejo stene na kup in bo treba k lepemu novemu mostu tudi novega Črnomlja. Mi imamo seveda to slabo prepričanje, da bodo vaše prošnje ostale glas vpijočega v puščavi, ker taki darovi se morejo dajati le nekaterim za vado, kje bi se sicer denar jemal, saj ga v Ljubljani dovolj sami rabijo. V Črnomlju obstoji nekaka meščanska zveza. Ko je nekoč nek član vprašal, kak namen ima ta zveza, mu je odgovoril

naš g. župan: »Znaš, Jože, namen ima ta zveza ta, da se bomo lahko skupaj branili in ustavljali, ako bo kak urad od nas kaj zahteval, kakor n. pr. zdaj, ko glavarstvo zahteva, da moramo gnoj iz mesta izvažati (bilo je to baš naročeno radi bojazni pred kolero).« — Mi pa pravimo, ako nima ta zveza drug namen, naj jo njih vodje kar lepo razpuste. Ker smo do sedaj lahko brez nje izhajali, bomo še nadalje. Smelo pa trdimo, da g. župan namena meščanske zveze ni poznal. Da nima namena družiti meščanstva, kaže že prva sestava odbora, ker polovica odbornikov niti ni bilo domačinov: (Gregor, dr. Šturm, Jerič). Namen je bil, ljudi motiti z imenom »meščanska« in jih politično izrabljati. — Te dni so bile volitve v bližnji občini Loka. Tu živi največji kričar, bivši naprednjak, sedaj klerikalec, g. Bohte. Ta mož se vedno baha, kako ga ljudje spoštujejo in časte, a pri zadnjih volitvah so mu soobčani pokazali, kako ga časte in so ga vrgli iz odbora. — Upamo, da se bo njegovim somišljenikom v Črnomlju ravno tako zgodilo, ker tudi mi hočemo delavne odbornike, ne pa kake kričarje.

Več volilcev.

d **V Boštanju** smo imeli dne 18. septembra t. l. prav dober živinski semenj navzlic temu, da cena živine precej padla. Tudi kramarji so delali izvrstno kupčijo. Sedaj imamo novo živinsko sejmišče, lepše kot prej, ki se je nahajalo na farovski zemlji, proti obilni odškodnini. Ko pa je osrečevalec boštanjke fare, župnik Martin Kerin — po celem svetu dobro poznan radi svoje neotesanosti — tu sem prišel, ni hotel isti prostor nadalje prepustiti v omejenen namen. Njegova škodoželjna strast mu menda že prirojena, ni pustila, da bi imel Boštanj kak skromen dobiček. Tudi farovška »liska« se je prišla ponujati, pa je ni maral nobeden še pogledati ne. Preje pa se je nekemu, na novo došlemu, ponujala, namigajoč, da ji oče takoj 10.000 kron odšteje, kadar se omoži. Pa tudi desetisoč ne drži. Takih prevzetnih ljudi ni še prenočil boštanski farovž, kar stoji, kakor so sedanji. Župnik len, zaspan, dobro je in mnogo pije, le kadar so kakšne volitve, kakor bodo sedaj občinske, je urnih nog, in pa zdravo je, ako se zopet enkrat malo pregiblje in pretegne svoje tolsto, sodu podobno truplo. Glavna stvar pa je, psovanje iz lece, ki jo tukajšnji prebivalci zovejo politični oder, kar je namreč Kerin tukaj. Ljudstvo ga nazivlje »Kregmajster«, ima pa še mnogo drugih zasluženih priimkov. Pri bodočih občinskih volitvah moramo biti opretni, ker ta človek še hujska, zabavlja, agitira itd. že od kar je tukaj, da bi dobil svojih par kimovcev v občinsko starešinstvo, da bi nas potem še bolj drl, kakor do sedaj. Vendar se pa ne pustimo. — Volilci! Ali ste že pozabili, da je zahteval za popravo farovža, gospodarskega poslopja i. dr. ogromno vsoto, katera se mu pa ni dovolila. Ako pa dobi svoje podreptnike v občinski odbor,

bo pa davek za njegovo mavho velikanski. Torej, pozor! Vsakemu agitatorju klerikalcu pa pokažimo odločno — vrata!

d **Zagorica.** Janez Žnidaršič ima že dve leti svojega sina Janeza v Ameriki, pa je vedno bolehen in so ga pričakovali vsak čas domov. Dne 4. julija je dobil Žnidaršič iz Reke brzojav, v katerem ga prosi njegov sin, da naj mu nemudoma pošlje 200 kron, ker mu je zmanjkalo denarja in ne more priti drugače domov. Takoj bi mu bil poslal denar, če bi ga le imel. Sreča pa je hotela, da ni imel denarja, temveč ga je šel na posodo prosit k Jožetu Štehu. Tam mu je posodil 200 K, izrekel pa sum, da tiči v tem morebiti kaka goljufija in rekel, naj povpraša poštni urad brzojavno, če poznajo Žnidaršiča v Reki in kakšen da je. Pošta mu je odgovorila, da ga ne poznajo. Stari Žnidaršič je tedaj zelo »kunjstno« ukrenil: pisal je prosilec, naj mu naznani, katero številko ima njegova hiša. In točno je dobil iz Reke brzojav, da ima njegova hiša v Zagorici št. 45, kar je tudi res. Tedaj ni več dvomil, da je v Reki res njegov sin in je odposlal brzojavno vseh 200 kron. Dne 7. julija zvečer je šel stari Žnidaršič v Dobropolje na kolodvor čakati svojega sina, ki ga pa ni bilo ne tisti dan in ne pozneje, pač pa se je pripeljal dne 7. julija z vlakom iz Ljubljane v Dobropolje skoraj 60 let star kajzar Janez Germ, po domače Soldatov. Stari Žnidaršič je pisal nato gostilničarju Jožetu Kauzlariču v Reko, pri katerem je čakal glasom vposlanega naslova njegov namišljeni sin Janez na denar. Od Kauzlariča je zvedel, da je prišel 4. julija k njemu nek okoli 60 let star, majhen in neznamen mož, sivih las in obritega lica in obratih brk in rekel, da je prišel iz Amerike v Trst, kjer je vzel karto v Ljubljano. Trdil je, da se je v Št. Petru pomotoma vsedel na vlak proti Reki in prišel tako brez denarja v Reko, le za brzojav je menda še imel. Čakal je par dni na denar, ki je res prišel dne 6. julija in sicer kakor naročeno na naslov Josipa Kauzlariča, ki je denar tudi na pošti dvignil in izročil namišljenemu Janezu Žnidaršiču le 60 K, ker je tudi sumil kako goljufijo. Pozval je »Žnidaršiča«, naj se pelje z njim (Kauzlaričem) dne 7. julija v Ljubljano, kjer mu bo izročil še ostalih 140 K. Amerikanec je obljubil to storiti, toda 6. julija ga je vzela noč, ker si ni upal iti skupaj s Kauzlaričem v Ljubljano. Izginil je Amerikanec kakor kafa. No, storilec ne bo težko dobiti, ker si ga je Kauzlarič prav dobro zapomnil. Kauzlarič je Žnidaršiču tudi vrnil ostalih 140 kron.

d **Novo mesto.** (Zahvala.) Odbor telovadnega društva »Sokol« v Novem mestu izreka tem potom najtoplejše zahvalo vsem velecenjenim rodoljubom in rodoljubkinjam za njih trud in izvanredno požrtvovalnost povodom veselice dne 10. septembra. Istotako se najlepše zahvaljuje vsem narodnim rodbinam, ki so na kateri-

koli način pripomogle k boljšemu uspehu, gg. pevce in slednjič tudi cenjenim darovalcem, ki so z zneski gmotno podprli namen veselice. — Bratska zahvala tudi vsem Sokolom iz Gradaca, Kostanjevice-Sv. Križa, Metlike, Št. Janža in Trebna, ki so nas s svojo udeležbo v našem sokolskem delu izdatno podprli in s tem omogočili najsijajnejši uspeh našega nastopa. — Novo mesto, dne 20. septembra 1911. — Na zdar!

Odbor.

o Gorenjske novice o

g **Iz škofjeloške okolice** se nam piše: Z zanimanjem smo zasledovali boj o priliki volitve župana za občino Zminec. Kakor že vemo iz časopisja, so napravili gotovi nemirneži pod farovškim plaščem gonjo proti občespoštovanemu županu Dagarinu ter hoteli vsiliti novega župana v osebi vulgo Kokarja. V nečast bi si štel naš zopet izvoljeni župan Dagarin, če bi ga le količkaj primerjali s tistim Kokarjem. Poznamo Kokarja le toliko, da je mož zelo puhle glave in zna k večjemu le toliko pisati, da zariše v pratiki, kdaj je imel kravo pri biku, v ostalem pa neznansko ponosen, zlasti od tedaj, ko se šopiri s pavovim perjem, to je s podedovanimi »soldi«. — Vrnimo se k izidu volitev. Kakor rečeno, je bil končan boj v slavo našemu zaslužnemu prejšnjemu županu Dagarinu in s polomom Kokarjevim in župnikom Šinkovčevim, ki je ta boj povzročil in je tako napravil malo več sovraštva med svojimi ovčicami in ne da bi se sramoval pridigovati »ljubite se med seboj.« Naj omenimo nekaj podrobnosti k pripravam, katere so vestno vršili posestnik Pemčenov Matevž, kateri ima v tem oziru nekaj na vesti in če bi se ne bi bilo izšlo tako, kakor se je, bi ga brez pardona naznanili radi nepostavnih korakov. Svetujemo mu le, volilni red bolje študirati, da se mu kaj takega ne pripeti prihodnjič. Bili so nadalje kot oprode farovža, oziroma Kokarja Mežnarjev fant in Petačev eksjurist. Prvi je po neumnosti zašel v ta boj, ker nima toli izobrazbe, da bi vedel pravi pomen volitev, slednji pa je komaj izgubil mlečni zob ter videl za nekaj tednov Dunaj, že se postavlja kot petelin na gnoju in misli siliti v ospredje nas v življenju zrelih in osivelih mož. Prav dobro mu je s par klofutami izplačal Žagarski Jernač okoli klerikalnih ušes ter končno še pred sodnijo pogorel, baje ima tri dni ričeta — skoro gotovo ga je župnik od vsega z odpustki ozdravil. — Tak mladenič naj si najprvo preskrbi, da si bo sam zase vsaj zemljo zaslužil, do danes pa živi le od »fehtarije« in njegova mati tudi ni poznala, ali je za nje liberalen ali klerikalen groš priberačila, samo, da je on, ki sedaj hoče zgago delati, zamogel študirati. Fant, imej pamet, drugače te bomo z mokro cunjjo. Ali je tedaj to hvaležnost, da ruješ proti županu Dagarinu, ki se je dosti potrudil za tvoje-

ga brata semeniščnika, ki je vsled slabosti umnosti vzel tak konec. »Respice finem« tudi ti fantič zal. — Zanimivo je, kako si je Kokar pripravljaj že naprej, da bo vreden naslova in nastopal kot župan. Podrli je svojo prejšnjo leseno in borno kočjo v Bodovljah ter s podedovanimi »soldi« sezidal enonadstropno hišo — mogoče pa tudi, da tistih »soldov« ni bilo dosti in je župnik Šinkovec odprl predale ter mu pomagal z »dvojačami« starih tercijsk. — Glavo je nosil bolj po konci in ne več tako kot preje po strani kot angeljci pri tabernakeljnu. — Še nekaj, dragi Kokar v naše veselje, »ekszupan iz Bodovlj«! Kako pa je tista »storija«, ko si za dolgove pri župčevem Šimnu terjaj nekatere kmete kar po 4 K več, in to brez prejšnje vednosti po odvetniku in povzročal stroške? — Praviš: Ti in pa tvoji somišljeniki, da si kristjan! No, in res si zelo blaga »krščanska duša.« — Če bi bil ti župan, recimo — mogoče bi bili dobili n. pr. elektriko, potem morebiti tramvaj od Loke do tvoje hiše — mogoče pa še pravico, svoj denar s tvojim grbom kovati; na eni strani tudi s Petačevim študentom. — Naj se še omeni, da smo se kmetje iz te kandidature le posmehovali. Tako je n. pr. naš značajni posestnik Fojkar v Zmineu, ki ima v Škofji Loki (Sp. Karlovec) hiše in je iste prezidaval, na vprašanje, kaj da popravlja, ironično poudaril, da napravi »kanelije« in županski stolec za Kokarja. Ko so ga opozorili, da bi znal priti k njemu (Kokarju) na obisk tudi župnik Šinkovec in bi bila vrata preozka in skozi okno tudi ne bi mogel, se je obregnil, da napravi vrata v obliki soda. Po volitvi tisti dan je šel, naša znana kmečka korenina k Kokarju po živinski potni list, v namenu ga podražiti. Ker Kokarja ni bilo doma, mu je žena z žalostnim srcem pojasnjevala, da je županski stolec šel po vodi in se nahaja še v Puštalu — kar nam je seveda prav, ker poznamo gosp. Dagarina kot moža, čez katerega nimamo ničesar.

Veni, vidi, vici.

g **Preddvor.** Časih so psi hiše čuvali, da niso kaki uzmoviči svojih predolghih prstov stegovali po tujem imetju, in mačke lovile miši, da so imeli ljudje in živina ponoči mir. Sedaj pa te uboge in koristne živali preganjajo, da tatovi in miši tem lažje opravljajo svoj posel. Tako je v naši občini. Niti eden slučaj pasje ali mačje stekline se ni pojavil, pa so nam vendar poklali skoro vse pse in mačke. Sedaj se pa tatovi pojavljajo na vseh koncih in krajih. Časih je vendar še kakšen pes ponoči zalajal in gospodar je vedel, da ni vse v redu. Sedaj se pa brez skrbi ponočne sove prikradejo k hiši v najlepši mesečini in kradejo kokoši in udirajo skozi zamrežena okna v prodajalne, kjer imajo seveda vsega na izbiro, česar si lenuhi ne morejo kupiti. In še celo tri konje v majhni vasi, kakor se je zgodilo v Babinem vrtu pri Trsteniku, lahko ukradejo, saj ljudje, izmu-

čeni od dela v vročini ne morejo cele noči čuti. Vse kaže na to, da bodo sedaj kmetje morali najemati hlapce, da jim bodo ponoči varovali lastnino pred tujo roko. Gotovo je potreben kontumac, ali če se pojavi gori v Bohinju, ali v okolici Ljubljane kak slučaj pasje stekline, ni treba radi tega pri nas vse pse postreliti, sicer v sedanjih časih, ko toliko ljudi hoče brez dela živeti, ne bomo več varni. Če nam pa enkrat že vse nočne čuvaje postrele, naj pa nastavijo več orožnikov.

g Predtrg pri Radovljici. Za župana naše občine je bil 18. septembra izvoljen I. Pogačar, posestnik in čevljarški mojster. Ostali trije svetovalci so tudi možje, ki ne bodo rabili nobenega varuha. — Živel!

g Kamniška Bistrica. Pri nas bo od dne 2. do 8. septembra velik lov na divje koze. Naj torej te dneve planinci in hribolazci opuste hojo po teh planinah in hribih, da se ne pripeti kaka nesreča.

g Bled. Malnerjev hotel je bil pretečeni ponedeljek na javni dražbi prodan. Kupil ga je restavrater na jeseniškem kolodvoru gosp. Dolničar za 185.000 K.

o Notranjske novice o

n Št. Jošt nad Vrhniko. Malokdaj se sliši kaj iz naše gorske vasi, toda zdaj, ko se bližajo nove občinske volitve, so se začeli tudi naši vaščani gibati in zanimati, posebno za časopisje. Zdaj nam županuje obče spoštovani gosp. Ivan Leskovec, kateremu pa na vso moč nasprotuje naš župnik. Župnik hoče na vsak način preprečiti, da bi gosp. Leskovec ne bil več izvoljen za župana, toda njegovo delo mu ne gre nič kaj izpod rok. Že par nedelj je župan skliceal občinske seje, na katerih naj bi se sklepalo o važnih občinskih zadevah. Toda župnik Nagode je znal preprečiti seje. Nagovarjal in tudi pregovoril je nekatere svoje kimovce, ki sede v občinskem svetu, da se niso udeležili sej. Župan jih je zastonj vabil in opozarjal na zakon, končno se mu je vendar preveč zdelo in je vso stvar naznanil deželnemu odboru. In deželni odbor, ki je v klerikalnih rokah, je ukazal tem zapeljanim občinskim svetnikom, da se morajo udeležiti sej. V resnici so prišli k seji vsi razven dveh, in sicer Janeza Kogovška in Jakoba Malavašiča, ki sta poslala vsak svoje pismo županu, kjer sta mu očitala neko neresnico in s katerim sta mu naznanila, da odstopita kot občinska svetovalca. Iz tega je pač najbolj razvidno, da ti župnikovi kimovci nočejo delati v korist občine, temveč da hočejo edinole ovirati vsako koristno delo. Naloga vsakega dobro mislečega občana je torej, da odda na dan volitev svoj glas poštenim in zavednim možem, ki bodo v resnici delovali za blagor občine. Priporočamo pa tudi, naj ne poslušajo zapeljivih glasov župnikovih. In če bo župnik kakega občana vabil in vlekel za rokav, tedaj naj raje od-

striže rokav in ga prepusti, nego pa, da bi ubogal župnika in volil njegove kimovce. Kmetovalec najbolj pozna svoje skrbi in svoje težnje, zato naj tudi sam izbira možje, ki bodo vodili občino, v kateri biva.

n Iz Dol. Logatec. Pri našem dušnem pastirju vse kaže, da bo kmalu postal tak hribovec v vedenju in govorjenju, kakor je bil bivši župnik v Gor. Logatecu, čeprav smo svoje čase videli v njem zelo prijaznega in vljudnega gospoda. Tako sta ga morala zadnjič učiti olike dva priprosta možaka, ki sta slučajno prišla v konsumno društvo po neke predpasnike, nevedoča, da se tam postreže samo klerikalcem. Ko ju namreč župnik zagleda, ju nahruli, da sta se prišla norčevati, da sta ogleduha in jima končno zabrusi v obraz lepo božjo besedo »marš ven!« — Na ta izbruh svete jeze sta možaka župniku mirno odgovorila, da se pse na tak način ven goni, ne pa ljudi, sicer pa da nimata z njim ničesar opraviti, ker menda še ni v konsumnem društvu za komija najet. Možja sta nato mirno odšla, župniku se je pa po tem poduku precej nos povetil. Priprostemu človeku ali lajiku se že toliko ne zameri, če časih katero preveč reče, ali duhovnik bi moral pa že gledati, kaj in kako govori s svojimi ovčicami. Sicer pa morajo imeti klerikaleci v Krištanovi luknji zares čudno robo, ker se tako boje ogleduhov. — Javna ljudska knjižnica in čitalnica se je preselila v Zdovčevo hišo nasproti Kunčeve gostilne, kjer je »Sokol« najel prav čedno sobico. Pri tem izreka odbor še enkrat najlepšo zahvalo vrlemu br. podstarosti Hladniku za brezplačno prepustitev prejšnjega prostora. — Iz Logatec v Borovnico je premeščen br. Ivan Jerina, železniški uslužbenec. Bil je navdušen Sokol, marljiv telovadec in tudi vnet član pevskega odseka. Sokoli so se od njega poslovili na prijaznem večeru pri Kunču. — Telovadno društvo »Sokol« priredi v nedeljo, dne 1. oktobra zvečer v gostilni br. Antona Kunca k vojakom in na visoke šole odhajajočim bratom odhodnico. Prijatelji Sokolstva dobrodošli!

n Gor. Logatec. Narodno - napredna društva v Logatecu so priredila dne 14. septembra v Novo mesto odhajajočemu c. kr. deželno sodnemu svetniku gosp. dr. Krautu in njegovi soprogi odhodnico v salonu hotela »Kramar«. Številna družba, kakršna se ni še nikdar sešla pri taki priliki, je pričala, kako zelo je bila v Logatecu priljubljena rodbina dr. Krautova. G. svetnik ni bil le kot uradnik vedno na svojem mestu, drage volje je tudi drugače rad pomagal in svetoval vsakemu, ki se je nanj obrnil s kako prošnjo. Kakšno zaupanje je užival gosp. svetnik med domačini, kaže tudi to, da je bil izvoljen v občinski zastop gorenjelogaški, kjer je več let prav marljivo deloval. Zlasti je veliko storil kot predsednik blagotvornega »društva za otročje varstvo in mladinsko skrb«, katera mu je bila posebno pri srcu. Kot zave-

den narodnjak je bil seveda član vseh naprednih društev in vsled tega pri zagrizenih klerikalcih malo manj priljubljen, ker je imel vrhutega še navado, da je vsakemu odkrito in brez ovinkov povedal svoje mnenje. Gosp. svetnik je prišel v Logatec pred 14. leti kot sodni pristav, postal potem tu okrajni sodnik in predstojnik sodišča ter se končno povzpел do časti deželno-sodnega svetnika. V ge. svetnikovi smo izgubili eno najmarljivejših narodnih delavk. Ni je bilo Ciril - Metodove veselice ali sploh dobrodelne prireditve v Logatecu, kjer bi ga. dr. Krautova z veseljem ter z nenavadno marljivostjo in požrtvovalnostjo ne sodelovala. Bila je pa tudi sicer nad vse ljubeznjiva in prijazna gospa in v družbi, kjer se je nahajala ona, je bilo vedno veselo in zabavno. V znak hvaležnosti za njeno rodoljubno delovanje v Logatecu, ji je bil na odhodnici izročen krasen šopek in ji je pel tudi kvartet v slovo. V imenu logaškega uradništva se je poslovil od odhajajočih gosp. okrajni sodnik Prevec, v imenu Dolenjelogačanov gosp. Siherl, v imenu »Sokola« g. Kraigher, v imenu moške in ženske Ciril - Metodove podružnice g. avskultant Tollazzi. Globoko ginjen se je zahvalil gospod svetnik v svojem in v imenu svoje soproge za prelepo odhodnico in iskrene dokaze simpatij, ki jih je užival v Logatecu. Velecenjeni svetnikovi rodbini, ki nam bo ostala vedno v prijaznem spominu, iz srea želimo, da bi tudi v Novem mestu našla isto naklonjenost in spoštovanje, katero je uživala v našem kraju.

n Dol. Logatec. Telovadnemu društvu »Sokol« v Logatecu je poslala gđc. Jela Gartnerjeva iz Planine kot vstopnino k zadnji sokolski veselici 5 K, c. kr. nadoficijal v p. g. Valentin Vončina iz Ljubljane pa je daroval »Sokolu« hranilno knjižico z zneskom 3 K 72 vin., katero je imel naloženo pri logaški posojilnici. Vrlemu rodoljubu in dični prijateljici »Sokola« izreka odbor tem potom svojo najiskrenejšo zahalo. Na zdar!

n Postojna. Občinske volitve se vršijo v Postojni meseca oktobra. Priporočati je, da volilci pregledajo volilni imenik, da se kateri ne izpusti, ali pomotoma postavi v imenik. Upati je, da Postojna kot dosedaj ostane napredna, kajti le v napredku je življenje. Volilci naj se ne dajo preslepiti sladkim besedam kakega mladega kaplančka, ki še nima vpogleda v svet in življenje, a bi rad svetoval izkušenim možem, katere zastopnike naj si postavijo v občinsko upravo. Kdor je mož, ta ve sam, kaj mu je storiti. Postojna rabi delavnih, izkušenih in inteligentnih mož, ki bodo znali skrbeti za napredek in koristi našega svetovnoznanege mesteca. Zato, volilci pozor in na delo!

n Postojna. Premeščen je iz Postojne na c. kr. učiteljske v Ljubljani suplent na tukajšnji meščanski šoli gosp. dr. Josip Šmajdek.

n Postojna. Za »Sokolski dom« v Postojni so darovali: nabiralnik »Narodni hotel« 12 K 30 vin., nabiralnik pri »Kroni« 13 K 36 vin., br. Miro Pikel, izgubljen na stavi 1 K, ga. Terezija Vadnu, nabrala v veseli družbi v gostilni Baraga 2 K 60 vin. — Iskrena hvala! Na zdar! — Bratje Sokoli! Spominjajte se ob vsaki priliki našega doma!

n Prem. (Požar.) Pred par dnevi je začela goreti šupa tukajšnjega kajžarja Antona Žnideršiča. Zgorela je šupa in streha gospodarskega poslopja ter vse orodje in žetev. Škode je tisoč kron. Žnideršič je bil zavarovan.

Po svetu

* Morilec Bagrova, ki je ustrelil ruskega ministrskega predsednika, so v nedeljo, dne 25. septembra v Kijevu obesili. Kot Žid je hotel pred smrtjo še govoriti z židovskim duhovnikom, a je to zahtevo opustil, ker je hotel državni pravdnik prisostvovati njenemu pogovoru.

* Šest oseb ubila strela. V Radovicu na Rumunskem je med nevihto udarila strela v neko hišo ter ubila vso zbrano družino, šest oseb. Truplo dvanajstletne hčerke je bilo popolnoma zglajeno, med tem ko ostali niso imeli nobenih znakov kakih poškodb.

* Strašen prizor pri požaru. V vasi Klovovka na Gališkem je nastal dne 4. septembra požar v hiši kmeta Karčinskega. Naenkrat je opazil Karčinski, da je v hiši še njegov otrok. Planil je v ogenj, a našel je dete že mrtvo in ogorelo. S truplom svojega otroka v rokah se je mrtev zgrudil pred hišo.

* Enajst ulanov utonilo s konji. Ob priliki jesenskih manevrov v Pirni je hotel neki ulanski polk čez Labo. Neki podčastnik in 10 konjenikov je prišlo v deročo vodo in predno so jim mogli priti drugi na pomoč, je že vseh enajst utonilo. Utonili so tudi konji.

* Deset zapovedi proti in pri požaru.
1. Z ognjem in lučjo ravnaj previdno;
2. svetilko napolni in uredi vedno po dnevi;
3. pred pečjo, na peči in za pečjo ne nakladaš ne drv, ne drugih gorljivih reči;
4. v podstrešju, v kletih, na stopnjicah ali hodnikih sveti samo s svetilko;
5. pljuvalnike napolnjuj samo s peskom;
6. tleče užigalice ali smotkine koščke vrzi vedno le v peč; 7. v hiši imej vedno vodo; 8. na umivalniku v spalnici imej vedno pripravljeno luč, vžigalice in obleko, da si v eni minuti pripravljen za odhod; 9. ključne shranjuj vedno le na določenem kraju; 10. vnaprej moraš vedeti, kaj ti je v slučaju požara pred vsem treba storiti, in si zapomni kot pravilo: Domače zbuditi! Otroke in bolnike iz hiše! Ogenj naznaniti in skusiti sam pogasiti! Denar, dragoceno-

sti in trgovske knjige spraviti na varno! Če ne moreš več na stopnjice, zberi svoje pri najbolj dostopnem oknu, odpri okno in mirno čakaj na pomoč!

* Opice mesto delavcev. Na nekem posestvu v Savani namerava namesto delavcev posestnik uvesti opice. Opazoval je namreč mladega šimpanza (opico), ki je ob pobiranju bombaža pridno delal. Med tem, ko so zamorci delali, jih je šimpanz pozorno opazoval. Ko je zapopadel, za kaj da gre, je hitro posnemal njih zgled in je delal za tri zamorce. Neki naravoslovec iz Londona sodi, da bi lahko opice delale, samo predelavci ljudje bi morali biti pridni, da bi opice ne postale lene. Tako se vsaj poroča iz Amerike.

* Od kmečkega fanta do generala. List »A Nap« poroča: Leta 1893. je umrl na Dunaju upokojeni generalmajor Štefan Bus. Zapustil je 12 milijonov premoženja, in ker se niso oglasili nobeni dediči, je zapadel denar erarju. Sedaj pa se je izkazalo, da je prišel Bus l. 1820 k vojakom kot priprost kmečki fant in je vsled izrednih zmognosti postal general. Oglasili so se sedaj nekateri njegovi stričniki in stričnice, ki nameravajo tožiti erar za dedščino.

* Nesreča z revolverjem. V elektrarni Puhberg vposljeni Retner se je v nedeljo vrnil truden od službenega obhoda, pa je položil svoj nahrbtnik, v katerem je imel službeni revolver, na mizo. Po nesreči se je spraval njegov štirinajstletni brat nad prtljago, je vzel revolver v roko in se pri oknu z njim igral. Ravno ko je prišla njegova 12letna sestra mimo, se je samokres sprožil in krogla je zadela dekle v sence. Deklica je bila takoj mrtva. Nesrečni brat je izginil, pa ne vedo kam.

* Kolera. Na vseh koncih in krajih se pojavlja kolera. V Budimpešti, v Trstu, na Reki in drugih mestih se sedaj pa sedaj sliši, da se je pojavil kak nov slučaj kolere. Vendar prav resnih slučajev ni. V Turčiji pa razsaja kolera dan za dnevom hujše. Na stotine ljudi umrje za kolero vsak dan. Oblasti na Turškem vse premalo skrbje za red in snago. Kolera zelo razsaja tudi med ondodnim vojaštvom. Zadnje tri dni je umrlo okrog 300 vojakov in več častnikov za kolero. Slično je v Italiji. Nevarnost kolere resno preti tudi Benetkam. V nekaterih laških mestih umrje za kolero na dan po 40 do 70 ljudi. Po nekod bodo celo ustavili železniški promet. V pokrajini Novibazar ob bosanski meji umrje na dan po 30 do 40 oseb za kolero.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rudolf Šega.

Loterijske številke.

Dvignjene v soboto, dne 23. septembra 1911.

Trst: 33, 46, 13, 10, 83.

Linc: 17, 68, 4, 30, 71.

Dvignjene v sredo, dne 27. septembra 1911.

Praga: 58, 35, 18, 1, 27.

Tržne cene v Ljubljani

	Cena			
	od		do	
	K	h	K	h
1 kg govejega mesa I. vrste . . .	1	80	2	08
1 " " " II. " . . .	1	60	1	92
1 " " " III. " . . .	1	20	1	72
1 " telečjega mesa . . .	1	40	2	—
1 " prašičjega mesa (svežega) . . .	1	60	2	—
1 " " " (prekajenega) . . .	1	80	2	—
1 " koštrunovega mesa . . .	1	40	1	50
1 " jagnjetovega mesa . . .	1	60	1	80
1 " kozličevega mesa . . .	1	80	2	—
1 kg masla . . .	2	60	2	60
1 " masla surovega . . .	2	40	2	60
1 " masti prašičje . . .	2	16	2	20
1 " slanine (špeha) sveže . . .	1	90	2	—
1 " slanine prekajene . . .	1	10	2	—
1 " sala . . .	1	96	2	00
1 " surov. margarinskega masla . . .	—	—	2	—
1 " kuhan. margarinskega masla . . .	1	90	2	00
1 jajce . . .	—	07	—	08
1 l mleka . . .	—	20	—	—
1 " " posnetega . . .	—	8	—	10
1 " smetane sladke . . .	—	—	—	—
1 " " kisle . . .	—	80	—	90
1 kg medu . . .	1	20	1	40
1 " čajnega surovega masla . . .	3	30	3	60
1 piščanec . . .	—	90	1	20
1 golob . . .	—	40	—	44
1 raca . . .	1	80	2	20
1 gos . . .	4	50	5	—
1 kapun . . .	—	—	—	—
1 puran . . .	—	—	—	—
100 kg pšenične moke št 0 . . .	39	—	—	—
100 " " " " 1 . . .	38	60	—	—
100 " " " " 2 . . .	38	20	—	—
100 " " " " 3 . . .	37	80	—	—
100 " " " " 4 . . .	37	40	—	—
100 " " " " 5 . . .	36	80	—	—
100 " " " " 6 . . .	35	—	—	—
100 " " " " 7 . . .	30	—	—	—
100 " " " " 8 . . .	21	—	—	—
100 " koruzne moke . . .	24	—	—	—
100 " ajdove moke . . . I. . .	47	—	—	—
100 " ajdove moke . . . II. . .	45	—	—	—
100 " ržene moke . . .	34	—	—	—
1 l fižola . . .	—	24	—	36
1 " graha . . .	—	36	—	40
1 " leče . . .	—	36	—	40
1 " kaše . . .	—	20	—	22
1 " ričeta . . .	—	18	—	20
100 kg pšenice . . .	24	—	—	—
100 " rži . . .	20	—	—	—
100 " ječmena . . .	19	—	—	—
100 " ovsa . . .	20	—	—	—
100 " ajde . . .	23	50	—	—
100 " prosa belega . . .	18	50	—	—
100 " " navadnega . . .	—	—	—	—
100 " koruze, nove . . .	21	40	—	—
100 " krompirja . . .	9	50	00	—

Lesni trg.

Cena trdemu lesu 9-60 do 10 K.

Cena mehkega lesu 8 do 8-00 K.

Trg za seno slamo, in steljo.

Na trgu je bilo

voz sena . . .	5	—	6	—
" slame . . .	4	50	5	50
" stelje . . .	2	—	2	—
" detelja . . .	5	50	6	00

Mestno tržno nadzorništvo.

Parcelacija

== gozdnih parcel ==
grajščine Mokronog
se prične.

Ustanovljena 1882.

Pošt. hranilnični račun št. 828.406.

Telefon šteč. 185.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 18, v Ljubljani

v lastnem
zadružnem
domu ➡v lastnem
zadružnem
➡ domuje imela koncem leta 1909 denarnega prometa **81,116.121 kron 11 vin.**➡ upravnega premoženja **20,775.510 kron 59 vinarjev.** ➡Obrestuje hranilne vloge po **4 $\frac{1}{2}$ %**

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge v tekočem računu v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga

Stanje hranilnih vlog nad **kron 20,000.000.**Posojuje na zemljišča po 5 $\frac{1}{4}$ % s 1 $\frac{1}{2}$ % na amortizacijo ali pa po 5 $\frac{1}{4}$ % brez amortizacije. Na menice pa po 6%. Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizacije dolga.

Uradne ure vsak dan od 8.—12. in od 3.—4.

LISTEK

Proti vsemu.

Češki spisal Al. Jirasek.

Prvi del.

(Dalje.)

Prošt pa, rešen skrbi za novico in starca je molčal in se večkrat vtopil v tiho premišljevanje. Z globoko sklonjeno glavo je sedel v vozu ali po cele ure strmел v praznoto, ne da bi izpregovoril besedico. Marta in cerkovnik sta vedela, da je mislil na samostanski požar, na vsa opustošenja in neizmerno škodo, ki je zadela veliko samostansko posestvo.

Kadar je izpregovoril, se je vselej spominjal pregnanih duhovnikov in samostanskih sester; domneval je, da je pač po njih, kamorkoli pridejo, čeprav se jim je posrečilo pobegniti.

Po graščinah in v krajih, ki so jih prepotovali, je vpraševal po njih, pa nihče ni vedel o njih ničesar. Samo v Behinu sopotrjevali njegovo sumnjo, da so zbežali proti Kutni gori, kamor se je napotilo mnogo Pražanov, zlasti Nemcev. Isto je čul na Pribenicah.

Ko so se pozno zvečer vozili skozi ravnino in se bližali temu mestecu, se je novica nestrpnost ozirala po njem. Trdni grad naj bo odslej nje stanovanje, gotovo za delj časa. Prej je že večkrat čula v samostanu, kako velik, trden in nezanesljiv da je ta grad. Ko je pa v mraku opazila nasipe in zidovja z daleč kviško štrlečim gradom, so se ji Pribenice dozdevale manjše, nego si jih je predstavljala.

Tega jutra je je pa videla o druge strani v polni solnčni luči in se je nemalo začudila. Oblekla je svojo belo samostansko obleko, in četudi se je še čutila slabotno in so se ji tresle noge, je vendar lahkega koraka pohitela k oknu. Sedla je na sedež, ki je v debelem zidovju tvoril takorekoč dolbino, odprla okno in gledala ven.

Tok svežega zraka ji je silil nasproti. Presenečena in začudena je gledala v majsko jutro. Spoznala je na prvi pogled, da nje večerajšnja sodba ni bila prava. Prišla je od ravnine sem in je zato videla samo del gradu, prednji grad, in skaloviti, od Lužnice namakani izrastek, na katerem se je dvigal pravi grad. Iz palače je sedaj pregledala vse: na levi grajsko dvorišče, zadaj lepo zidana kapela z bogatimi okraski ob oknih, dalje okrogli stolp in druga poslopja ob močnih vratih. Ne meneč se za svojo slabotnost, se je dvignila in pogledala doli na močne utrdbe, ki so jih še bolj jačile pečine in u metno zgrajen zid. Na njih vznožju se je na majhni planoti ob reki stalo od obzidja obdano mestece. Gledala je na mali, semtertja s travo obrasli obzidni prostor, na lesena poslopja, ki so ga obdajala in na zadaj do grajskega zidu se potegnjene vrtnice. Ij njih so se svetili rdeči in beli cvetovi dreves.

Črez nje in črez zidove je pohitel pogled mlade novice, črez roko, ki se je v loku vila mirno, tja do pobočja za vodo, do gradu, ki se je dvigal njej nasproti. Bil je to manjši pribeniški grad. Spominjala se je, da je čula tudi o njem. Videla je golo, skalovito pobočje pred seboj, nato je nje oko sledilo v solncu se svetlečo reko, ki je v loku med pečinami in mokrikastim polumrakov gozdov izginila.

Povsod vse polno gibanja. Hlapci so hodili čez grajsko dvorišče; večkrat se je na utrdbenih zidovih zablistetalo orožje kakega vojščaka, zdolaj po mestecu so letali otroci, semtertja je bilo videti tudi kakega odrastlega. Od reke se je čulo ropotanje mlinskih koles. Lastovke so letale mimo okna, in ko je preko reke pogledala proti pečinam, je visoko nad gozdom v solnčnem zraku opazila ujedo s široko razprostrtimi perutnicami, bil je najbrže jastreb ali kragulj.

Iz grajske kapele se je začulo zvonjenje, in jasni, čisti glas je zvenel v svežem jutru čez grad v skalovito rečno dolino.

To je mlado novico zbudilo iz misli. Stopila je od okna in opazila Marijino podobo; pokleknila je na klečalnik in zahvaljevala boga za njegovo varstvo, da ji je srečno dal dospeti semkaj.

Ob istem času je vodil grajski poveljnik Jan Smrček iz Mniha lovnoviškega prošta po ozkem hodniku palače in po nekoliko stopnicah v obokano sobo, in iz te v še večjo z zamreženimi okni. Poveljnik, oblečen v temnozeleno suknjo, je bil mož najlepših let, bradat, visokorasel in z dolgimi lasmi. Pokazal mu je sobo, rekoč:

»Tu je prenočil umrli kralj.¹⁾ Tu je ves dan sedel ujet, ko so ga pokojni gospod²⁾ in gospodje iz »enote« vedli v Krumlov.«

¹⁾ Václav IV. l. 1394.

²⁾ Henrik Rožemberški.

Vzel je ključ iz usnjate torbice in odprl ogromno ključavnico nekih drugih, z železom obitih vrat. Z resnim, temnim pogledom je preletel prošt nepreveliki, snažni prostor. Bila je notri postelja z zastorjem, sicer pa preprosto opravljena. Oba stopita v kamrico, ki je imela na sredi steber, na katerem je slonel obok. Edino okno je bilo zamreženo z močnim železjem. Ob steni je stalo nekaj večjih in manjših skrinj, močno okovanah, vse s težkimi ključavnicami.

Graščak pokaže na skrinje in pravi smeje:

»Tu je vse dobro spravljeno in shranjeno.«

Nato stopi na levo stran, pokaže na troje skrinj in omeni, da so iz Mihovskega samostana, v najdaljši da je opatova škofovska palica, dragocena samostanska monštranca iz čistega zlata in posejana z dragimi kamni, takisto dva keliha in še druga dragocena oprava. Opozoril ga je tudi na druge skrinje. Označene so bile z grbi in drugimi odznaki ter različnih velikosti; vse pa so bile dobro obite z železom, nekatere celo tako močne, da e je zdelo, kakor bi bile popolnoma železne.

Grajski poveljnik mu je povedal imena vseh lastnikov in dostavil, da je zraven še tudi mnogo dragocenih oblačil in kožuhov.

»Te skrinje tukaj so našega vladarja, te tukaj so pa vaše, gospod prošt.«

Poklekne in začne odpirati eno samostanskih skrinj. Prošt mu je branil, graščak je pa menil, da mu mora pokazati, da je vse skrbno spravljeno in da obleke niso poškodovane. Ko je odprl težki pokrov in odgrnil platneno pokrivalo, se je zasvetilo zlato tkano blago. Kleče je graščak vzel kos za kosom ven in vse položil na pokrov. Najprej se je zasvetila težka, zlato vezana štola z rdečimi rožami, nato pa zelena, tudi bogato z zlatom okrašena.

Proštu je pokazal nato škrlatnordeč mašni plašč, podvlečen z zeleno svilo, tudi drugi je bil škrlatnordeč pa vezen z belimi biseri, ki so predstavljali vinsko trto; širok križ iz vijoličastega žameta se je svetil na plašču, svete podobe so bile na njem vpodobljene z zlatom, svilo in biseri.

Vsak komad je bil, kar se tiče blaga, okraskov in izdelave, neprecenljive vrednosti, vedno več jih je hodilo na razpogled. Za poslednjim mašnim plaščem je prišel skrbno zložen humerale, okrašen z biseri in Marijino sliko, mašne srajce iz najfinejše svile z dragocenimi robovi iz žameta in progicami z zlatom obloženimi, naposled pa prekrasna tunika hiacintove barve.

Ta obokani prostor z enim samim zamreženim oknom ter silnimi, debelimi zidovi, ni dajal dovolj luči za vse bogastvo, za prelest barv, zlata in biserov. Ali tudi v tem polmraku je vse sililo k občudovanju in se laskalo očesu v tem temnem, neprijaznem prostoru.

(Dalje prihodnjič.)

Posojilnica in hranilnica v Moravčah

obrestuje hranilne vloge po

4.75 %

in daje posojila po

6 %

Uraduje v lastnem Zadržnem domu,
vsako nedeljo od 1 do 5 in vsako
sredo od 4 do 6 ure. 51

**Nihče se še ni pokesal,
.. ki je kupil pri meni ..**

namreč mnoga pismena
priznanja dokazujejo, da
so moji aparati najboljši.

**Velika zaloga gra-
mofonov, plošč, ši-
vank i. t. d.**

A. RASBERGER,

Ljubljana, Sodna ul. 5.
(Zraven c. kr. sodnije.)

Za živinorejce

priporoča

klajno apno, redilni prašek za konje,
govejo živino in svinje. Fluid za
konje, grenko sol, zmlet kolmoš,
encian i. t. d.

„ADRIJA“

drogarija, konces. prodaja zdravilnih zelišč
in strupov za lovske in tehnične namene
v Ljubljani, Šelenburgova ul. št. 5.
Naročila se izvršujejo z obratno pošto.

Kri! in dober zajutrak dosežejo odrasli in otroci,
bolni in zdravi. Polovico stroškov prihranite
Moč! v gospodinjstvu na kavi, sladkorju
in mleku, ako pije **SLADIN**,
Zdravje! to je dr. pl. Trnkóczyja
SLADNI ČAJ.

En zavoj velja 50 vin. Dobiva se povsod.
Po pošti se naroča najmanj pet zavojev po
.. povzetju pod naslovom v glavni zalogi. ..

Lekarna pl. Trnkóczy

.. v Ljubljani zraven rotovža. ..

10 zapovedi

za kmetovalca in 10 zapovedi za zdravje, vsake
posebej na papirju tiskane, dobi vsak človek
zastonj, tudi po pošti, ako po nje piše v lekarno
Trnkóczy zraven rotovža v Ljubljani.

Čevlarskega pomočnika

sprejme takoj

Lukek Fran, čevljar, p. št. Rupert,
85 Dolenjsko.

Fr. Mally & dr.

parna opekarna v Srednjih Gameljnih
pisarna v Ljubljani na Resljevi cesti 2.

priporoča svojo izborna

.. zarezano

strešno ..

.. (falc) in

zidno ..

OPEKO

.. na stroj ..

.. v vsaki ..

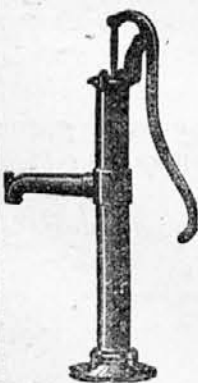
.. množini. ..

„SLAVIJA“ VZAJEMNO ZAVAROV. BANKA V PRAGI,

ki je največji slovanski zavarovalni zavod
v Avstriji, se najtopleje priporoča ter vabi p.
n. slovensko občinstvo, da sklepa zavarovalne pogodbe bodisi za
življenje, proti požaru, proti vltomu ali pa proti razbitju stekla in
ogledal le pri njej. — „BANKA SLAVIJA“ ima posebno ugodne pogoje
in prikladne načine za zavarovanje življenja. Njeni tarife za pre-
skrbljenje za starost, za slučaj smrti rediteljev, za doto otrokom,
so najcenejše. Ona razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom. —
Banka „Slavija“ je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-
narodno upravo. Življenske police banke „Slavije“ so neizpodbitne
in nezapadljive. Gmotno podpira banka „Slavija“ narodna društva
in organizacije, prispeva k narodnim dobrodelnim namenom in stremi
za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva. Ogromni
rezervni fond K 54.000.000—, jamčijo za popolno varnost. Čistega
dobička je do sedaj izplačala svojim članom življenskega oddelka
K 2.495.719—. Kapitalij in škod pa je do sedaj izplačala K 109.356.861.

Vsa pojasnila daje ter cenike in razkazila razpošilja drage volje in poštne prosto
GENERALNI ZASTOP „SLAVIJE“, vzajemno zavarovalne banke v Ljubljani.

Slovenci,
podpirajte na-
redno podjetje!

Najcenejše vsakovrstne stroje,
kakor: mlatilnice, čistilnice, ge-
pelne, reporeznice, slamorez-
nice, kosilnice „Deering“, obrače-
valnice in grablje za seno,
stiskalnice za sadje in grozdje,
brzoparilnike, bakrene kotle za
žganje najfinejše vrste v vseh velikostih,
sesalke za vino, vodo in gnojni-
co, železne blagajne razpošilja prva znana
veletrgovina z železnino

FR. STUPICA v Ljubljani

Marije Terezije cesta šte. 1. 8

Ponudbe vsak čas na razpolago. 20

Posojilnica v Ribnici

reg. zadruga z omejeno zavezo

sprejema hranilne vloge ter jih obrestuje po

4³ / 4⁰ / 0

Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Ima na razpolago 17

.. domače hranilne pušice ..

jako pripravne, da se navaja mladino na
varčevanje.

Posojila daje na osebni kredit in proti
.. vknjižbi proti 5—6% obrestovanju. ..

Vplačani deleži koncem leta 1910 40.700 K

Rezervni zaklad koncem leta 1910 184.743 K